

Papírllepke Peternek és Annenek

milyen sötét-fekete, ha nézed, délután óta
száll, vár a fiúra, aki ha elkapja, elrakja egy
üvegnyi fénybe, fáradtan pislog, álmosná
teszi a sok fehér, lefekszik és elfelejti, hogy

ő rajzolta a lánynak, reptsse a Balaton
felett, merev a zsinórja, mint egy hal - -
halál hálója. elhúzza a szél a fiút, mert
a papír-lepke nehezen száll, pedig alig

nyomhat többet a papírnál, a lepkénél.
a fenyvesbe zuhan, és a fák alá rohan,
a tündér-lány a nyárfák mögött áll, és
rózsaszínné változtatja a fiú szemét.

Friedrichstrasse

Naplót írok, hogy elfeledjem a hangodat, egyre
füstösebb a képed, ha cigizek, csak a szagodat
érezem, férfiszag. Lucifer-öröm.

Felülök az ágyban, úgy hagyom megvetetlenül,
ülök és gondolkodom. Megírom a következő a
sort és könnyezik a szemem

a füsttől. Fényképed égett maradéka az utcára
száll. Elmúlhatna ez a semmiség. Visszontlátom
nevedet az utca sarkán.